

prøve at drive en Gaard derovre, saa vilde han nok opdage, hvilke Driftsudgifter i Forhold til Foldudbyttet der er derovre pr. Tønde Land i Sammenligning med den Jord, han driver paa Fyn, og han vilde da komme til et andet Resultat end det, han var Talsmand for her fra Talerstolen i Forgaars; derom kan han være overbevist. Men jeg indrømmer, at vi har ikke nogen bedre Værdimaaler end den hollandske Vægt, og noget maa vi vist have. Landbrugsministeren har givet mig Lov til at sige, at han er villig til at gaa med til en Frarensning paa 6 pCt. Det vil hjælpe ikke ganske ubetydeligt paa de Egne derovre i Jylland, at der maa renses saa haardt. Vi var, naar vi ikke maatte tage mere end 3 pCt., fuldkommen afskaarne fra at rense saaledes, at vi kunde gøre os Haab om at faa det op til nogenlunde god hollandsk Vægt. Jeg tror rigtignok ogsaa, at man fra Statens eller Brødkornsadministrationens Side vil sige, at det er en ganske fornuftig Foranstaltning, fordi der paa den Maade bliver en Del Rug hjemme, som man slet ikke har nogen Brug for, og som man helst vil undvære. Men ikke des mindre kan jeg godt give min Tilslutning til, hvad det ærede Medlem Hr. Nørskov sagde i Gaar, at det var muligt, at de 40 Øres Fradrag pr. 100 kg for hvert Pund hollandsk Vægt, Rugen manglede, vilde være for meget og trække Prisen stærkt ned for den lavvægtige Rug, der skal afleveres; thi, som det ærede Medlem Hr. Rode ganske rigtigt gjorde opmærksom paa, vi kan jo ikke beholde vort Korn, hvis det er for lavvægtigt, vi skal af med det. Vi kan tale om i Udvalget, om vi eventuelt kunde gøre Fradraget noget mindre end 40 Øre. Men jeg synes, det ærede Medlem Hr. Sporon-Fiedler, som bor paa den gode Jord, godt kunde have sparet sig den Glæde at hovere overfor dem, som kun kan avle den lavvægtige Rug. Det er der i og for sig slet ingen Grund til.

Den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti udtalte, at der her sad tre Folketingsmænd, som havde gjort en Indstilling — det var Lambæk, Aksel Jensen og undertegnede — om, at vi i særlig Grad kunde ønske Tørheds- eller Vandbestemmelser, hvad man nu vil kalde det, for Rugen, idet vi mente, at det vilde være mere betryggende. Herom brugte det ærede Medlem den Vending — det staar i Fortrykket —: Jeg kan ikke forstaa, hvorfor det skal være mere betryggende at tage noget, der er vanskeligt, end at tage noget, der er nemt. Jeg maa sige, at

jeg kan dog meget godt tænke mig, at noget, der er vanskeligt at komme til, kan være mere betryggende end noget, der er nemt at komme til. Jeg tror, at det ærede Medlem maa indrømme, at hvis det kunde gennemføres i Praksis — Ministeren kan jo lade det undersøge —, hvis der virkelig kunde tages de mange Prøver, som det var nødvendigt at tage, vilde det overfor Brødproduktionen være ulige bedre end den hollandske Vægt, derom kan der ikke være nogen Tvivl. Men det vilde blive saa mange Prøver — det indrømmer jeg —, at det efter de foreliggende Oplysninger vilde blive umuligt for Administrationen at gennemføre det eller i alt Fald saa vanskeligt, at vi maa se bort derfra. Derfor tager vi den hollandske Vægt og er tilfredse med, at man for saa vidt har imødekommet os, at vi kan forhandle videre om at komme under 114 Pd. hollandsk. Jeg skal nævne, at i Stevns, som dog vistnok er noget af Landets bedste Jord, siger man, at den gennemsnitlige hollandske Vægt ligger mellem 104 og 110. Hvis det skulde vise sig at være rigtigt, at den hollandske Vægt er saa lav over det ganske Land, henstiller jeg, om det ærede Medlem dog ikke vil mene, at det vilde have været bedre, at han ikke havde redet saa stærkt paa den Kæphest, ogsaa for de bedre Egenes Vedkommende, thi den hollandske Vægt vil da ogsaa der bringe Prisen ned under det, som man havde tænkt sig at ville have for Rugen.

Endvidere taler man om Eksportafgiften og siger, det er en Særbeskatning, som man ikke kan have. Jeg vil blot gøre opmærksom paa — ogsaa overfor det ærede Medlem Hr. Sporon-Fiedler —, at vi i Fjor fik en Hvedeafgift af indtil Kr. 14,20 pr. Tønde. Da kunde det ærede Medlem tage en saadan Formalingsafgift med uden Nysen, men i Aar er han blevet svært kræsen: nu er det blevet en Skat paa Landbruget. Dette kan i og for sig være rigtigt nok, men det forholder sig, som Landbrugsministeren har sagt: Skatten er først lagt paa i det Øjeblik, vi faar Eksport- og Fodringsforbud.

Jeg vil gerne give min Tilslutning til, hvad det ærede Medlem Hr. Brorsen sagde i Gaar, at vi, som er Indehavere af Danmarks Jord, maa vise det Højsind, at vi er villige til at bringe de Ofre, man kan forlange, villige til at aflevere vort Korn. Vort Krav er kun det rimelige Krav, som Venstre har rejst gennem Aarene, og som det fremdeles rejser. Naar der her fra denne Plads af det konservative Folke-